

Henk Bos over
de historie van
Het Meulenbelt

TMZORG

Magazine van TriviumMeulenbeltZorg

SEPTEMBER 2026

ONTMOET
de familie Schipper

Leven in passende
vrijheid: écht iemand
kennen

TriviumMeulenbeltZorg

Samen voor persoonlijke zorg www.tmz.nl

Beste lezer,

De zomer ligt inmiddels achter ons. Voor velen was het een periode van vakantie, ontmoeting en genieten van de mooie dagen. Binnen onze organisatie was het ook een tijd waarin we, zoals elk jaar, samen de schouders eronder hebben gezet om de cliënten de persoonlijke zorg te blijven bieden die zij verdienen.

We hadden ons daarop goed voorbereid. In de zomerbrief deden we een beroep op de hulp van naasten en vrijwilligers. Ook nodigden we medewerkers van de ondersteunende diensten uit om diensten in de zorg te draaien. We vroegen om een extra handje te helpen op momenten waarop de bezetting onverwacht onder druk kwam te staan. Dat kon zijn door samen een kop koffie te drinken, aanwezig te zijn in de huiskamer of te ondersteunen tijdens de maaltijden. Ook wij als bestuurders staken de handen uit de mouwen en hebben diensten meegedraaid. Ieder zomer leren we wat we anders kunnen organiseren. Iedere regio kreeg met eigen uitdagingen te maken. We weten inmiddels beter wat er op ons afkomt en we leren van situaties.

Dankzij de inzet, flexibiliteit en betrokkenheid van iedereen zijn we de zomer goed doorgekomen. Dat is geen vanzelfsprekendheid. Juist in een periode waarin vakanties en onverwachte situaties elkaar kunnen afwisselen, blijkt hoe sterk we samen zijn. Daar willen we iedereen hartelijk voor bedanken.

Nu richten we onze blik op het najaar. Er staan mooie ontwikkelingen voor de deur. Zo kijken we uit naar de opening van het nieuwe Meulenbelt. Daarnaast gaan bij twee van onze locaties de deuren stap voor stap verder open. Ook daarmee zetten we een volgende stap in het vergroten van vrijheid, ontmoeting en kwaliteit van leven.

We hebben er vertrouwen in dat we deze ontwikkelingen, net als de afgelopen zomer, samen tot een succes maken. Want door te werken vanuit gedeelde verantwoordelijkheid, willen we een waardevolle bijdrage blijven leveren aan de kwaliteit van leven van cliënten.

Hartelijke groet,
Fred Schrande en Nathani Niebuur-Sluis
Raad van Bestuur TMZ

In dit nummer...

3 Bernard (89) leerde zichzelf orgel spelen en brengt nu sfeer en gezelligheid in 't Haarhuus

4 Leven in passende vrijheid begint met écht iemand kennen

6 Kortjes en leuke gebeurtenissen

8 Vrijwilliger in beeld
Tineke Glas: 'Ik wil van betekenis zijn'

10 Mijn levensverhaal
Van vrijwilliger tot cliënt: Bennie Snijders voelt zich thuis in Het Meulenbelt

12 Kortjes en leuke gebeurtenissen

14 Henk Bos dook in de geschiedenis van Het Meulenbelt en maakte er een podcast over

16 Van keukentafel naar werkvloer: ontmoet de Familie Schipper

18 Een stap dichterbij zelfstandig naar huis met de Medido

20 WensAmbulance Oost-Nederland
'Ik zou zo graag... bij het huwelijk van mijn zoon zijn'

COLOFON

TMZorg is het magazine van TriviumMeulenbeltZorg en verschijnt vier keer per jaar.

Redactie/coördinatie/teksten:
TMZ, afdeling PR en Communicatie
Postbus 5019, 7600 GA Almelo
communicatie@tmz.nl

Fotografie: Jaap Baart Fotografie en Benger Photo

Vormgeving: whspr | creatie

Druk: Van Marle Grafische Bedrijven

triviummeulenbelt

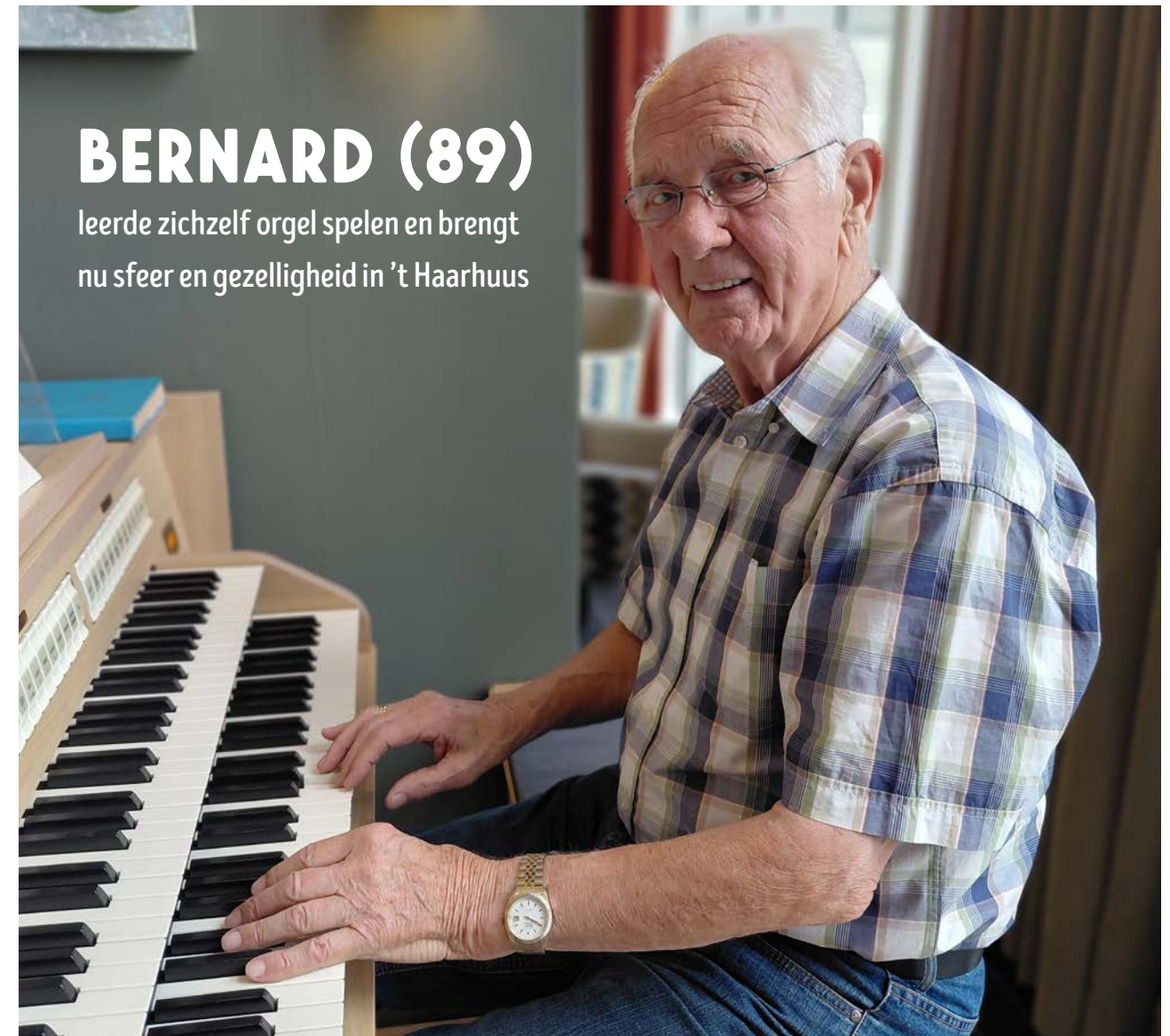

triviummeulenbeltzorg

triviummeulenbeltzorg

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de redactie worden vervoelvoudigd, op welke wijze dan ook.

BERNARD (89)

leerde zichzelf orgel spelen en brengt nu sfeer en gezelligheid in 't Haarhuus

Als Bernard Lamberink (89) achter het orgel plaatsneemt in 't Haarhuus, gebeurt er iets bijzonders. De eerste klanken vullen de ruimte en al snel zingen cliënten uit volle borst mee. Liederen van vroeger blijken ze nog feilloos te kennen.

Bernard is al sinds zijn zestiende organist. Het begon allemaal thuis, waar, zoals in veel gereformeerde gezinnen vroeger, een traporgel stond. "Ik ging erop spelen en kreeg er steeds meer plezier in," vertelt hij. Zonder ooit een les te volgen, leerde hij zichzelf orgelspelen. Jarenlang begeleidde hij de samenzang in de gereformeerde kerk in Sibculo. Zijn liefde voor het instrument ging zelfs zo ver dat hij twee keer zelf een elektrisch orgel bouwde.

Nog altijd speelt muziek een belangrijke rol in zijn leven. Twee keer per week komt Bernard met veel plezier naar 't Haarhuus. "Ik kan letterlijk van me afspele. Als ik een slechte bui heb, ga ik achter het orgel zitten en speel ik alles weg."

Voor Bernard draait het niet alleen om de muziek. Ook het contact met de cliënten betekent veel voor hem.

"Een praatje maken met de mensen geeft me ontspanning. Vorig jaar is mijn vrouw overleden. We zijn zo'n 65 jaar samen geweest. Op deze manier kan ik de mensen hier plezier geven en het geeft mijzelf ook veel voldoening."

Voor cliënten zijn de muzikale momenten minstens zo waardevol. De bekende melodieën brengen herinneringen boven en nodigen uit om mee te zingen. Woorden die soms moeilijk te vinden zijn in een gesprek, klinken moeiteloos mee zodra de eerste noten worden gespeeld.

Ook vrijwillig organist worden?

Speel je orgel of piano en lijkt het je mooi om cliënten muzikaal te begeleiden tijdens een zangmoment? Dan komen we graag met je in contact. Meer weten over vrijwilligerswerk? Kijk op www.werkenbijtmz.nl

ALS DE DEUREN OPENGAAN: leven in passende vrijheid begint met écht iemand kennen

Eind september gebeurt er iets dat je misschien niet direct ziet, maar wat voor cliënten, naasten en medewerkers een groot verschil maakt. Bij locaties Het Weggeler en Het Borsthuis gaan de deuren stap voor stap open. Dit omdat TMZ graag een bijdrage wil leveren aan de kwaliteit van leven van cliënten. Achter dat ogenschijnlijk eenvoudige moment gaat een jaar voorbereiding schuil.

“Vrijheid is het uitgangspunt.” Die zin vat de beweging naar Leven in Passende Vrijheid misschien wel het beste samen. Vanuit het uitgangspunt dat cliënten zoveel mogelijk hun eigen leven moeten kunnen blijven leiden. Sommige cliënten hebben net een beetje meer ruimte of vrijheid nodig. Alleen wanneer het écht noodzakelijk is, worden vrijheidsbeperkende maatregelen ingezet. Dat is niet alleen de visie, maar sluit ook aan bij de Wet zorg en dwang.

Leidinggevende Anneke Ijpelaar van Het Borsthuis, leidinggevende Ilona Mecklenfeld van Het Weggeler en projectleider Linda Bont zien de verandering positief tegemoet. Ilona: “Ik merk dat medewerkers hier vooral benieuwd zijn. We proberen juist zoveel mogelijk mensen hierbij te betrekken.”

Iemand kennen

De beweging naar de open deuren begon jaren geleden al met het project ‘Ken je cliënt’. De cliënt leren kennen om de behoefte en beweegruimte in kaart te brengen.

Want voordat een deur open kan, moet eerst duidelijk zijn wie erachter woont. Wat maakt iemand gelukkig? Waar voelt iemand zich prettig? Wanneer zoekt iemand juist de rust op en wanneer wil iemand graag naar buiten? En welke bewegingsvrijheid past daarbij?

Door hierover uitgebreid met cliënten, naasten en zorgprofessionals in gesprek te gaan, ontstaat een persoonlijk beeld. Geen standaardoplossing, maar maatwerk.

Verskillende zorgverleners maken tijdens een gezamenlijk overleg deze keuzes. Ze bespreken wat de cliënt nodig heeft. De afspraken worden vastgelegd in het zorgplan, zodat voor iedereen helder is welke vrijheid bij een cliënt past en welke ondersteuning daarbij nodig is. Anneke: “Tussentijds kijken we steeds of het passend is. Hebben we een cliënt goed ingeschat? Is de cliënt nog leerbaar? Hierbij betrekken we juist ook onder meer Coördinatoren Begeleiders Welzijn en de verschillende disciplines.”

Zorgvuldig voorbereid

Het openen van de deuren is geen besluit dat van de ene op de andere dag is genomen. Om het verantwoord te doen, wordt het in stappen gedaan. Zowel Het Weggeler als Het Borsthuis hebben de afgelopen periode intensief toegewerkt naar dit moment.

Naasten zijn geïnformeerd via nieuwsbrieven en familie-avonden. Vrijwilligers kregen uitleg tijdens bijeenkomsten. “Vrijwilligers en naasten kunnen deelnemen aan een speciale scholing over dementie”, vertelt Linda Bont, projectleider van Leven in Passende Vrijheid. Deze scholing is ontwikkeld door de psychologen samen met het team Leren & Ontwikkelen.

Ook aan de omgeving is gedacht. In augustus ontvingen buurtbewoners informatie via een flyer en in september zijn op beide locaties inloopavonden voor omwonenden gehouden. Zo is ook de buurt betrokken bij passende vrijheid.

Anneke: “We hebben bijeenkomsten gehouden voor naasten, familie en vrijwilligers. Wij zijn echt positief over deze ontwikkeling.”

Kleine stappen

Op maandag 29 september gaan de deuren daadwerkelijk open. Dat gebeurt bewust stap voor stap.

Het Weggeler start met geopende deuren in de ochtend. Bij Het Borsthuis een deel van de ochtend. Daarna worden de openingstijden geleidelijk uitgebreid, met als doel uiteindelijk dagelijks van 08.00 tot 20.00 uur open te zijn.

In de eerste weken kijken medewerkers extra goed mee. Niet om cliënten te controleren, maar om te observeren. “Wat doen zij wanneer zij meer bewegingsvrijheid krijgen? Waar voelen zij zich prettig bij en hoe reageren ze?”, zegt Linda. “Welke ondersteuning is nodig? Die ervaringen helpen om de vrijheid steeds beter af te stemmen op de persoon.” In 2027 volgen meer locaties.

Vertrouwen als basis

Wie de voorbereidingen op Het Weggeler ervaart, merkt dat er iets leeft. Bestuurder Fred Schrander spreekt over “de deuren die van het slot gaan”. Achter die woorden schuilt vooral vertrouwen.

Dat vertrouwen klinkt ook door bij zorgmedewerker Danice. Zij ziet de verandering met vertrouwen tegemoet, juist omdat zij de cliënten goed kent. Leidinggevende Ilona merkt dat het team vooral uitkijkt naar deze volgende stap.

Dat enthousiasme komt niet voort uit alleen nieuw beleid. Maar uit de overtuiging dat cliënten meer zichzelf kunnen zijn wanneer zij ruimte krijgen om eigen keuzes te maken. Wat weer bijdraagt aan kwaliteit van leven.

KORTJES EN LEUKE GEBEURTENISSEN

Een heerlijke middag OP HET WATER

Clënten Het Weggeler genieten van een rondvaart over de Vecht

Wat begon met een zonnige middag, eindigde in een dag vol mooie herinneringen. Begin juli maakten 22 cliënten van Het Weggeler een prachtige rondvaart over de Vecht.

Het gezelschap vertrok vanuit Het Weggeler met twee busjes en een grote auto, bestuurd door enthousiaste vrijwilligers en betrokken familieleden. De reis naar Ommen was al een belevenis op zich. Via een mooie toeristische route genoten cliënten onderweg van het landschap.

In Ommen vond een hartelijke ontvangst plaats door medewerkers van Rederij Peters. Aan boord van de

Queen of Vechtvalley stond de koffie al klaar, natuurlijk met een heerlijk stukje gebak.

Tijdens de rondvaart liet de Vecht zich van haar mooiste kant zien. Onder een stralende zon langs groene oevers en gezellige campings, waar vakantie-gangers de groep vrolijk toezwaaiden genoot het gezelschap van de prachtige natuur. Verschillende cliënten namen ook een kijkje op het bovendeck om optimaal van het uitzicht en het heerlijke weer te genieten.

Na afloop was iedereen het met elkaar eens: wat was het een geslaagde middag!

TMZ KEARLS MET MEKAAR neemt een kijkje bij Gebr. Poppink

De deelnemers van de mannengroep van locatie Meulenhof brachten onlangs een bezoek aan Gebr. Poppink in Reutum. Het werd een middag vol gastvrijheid, interessante verhalen en indrukwekkende machines.

Bij aankomst werden de deelnemers hartelijk ontvangen en kregen zij een uitgebreide rondleiding door het bedrijf. Met veel enthousiasme vertelden de medewerkers over hun werkzaamheden en de moderne landbouwmachines. De omvang van het bedrijf en het indrukwekkende materieel maakten veel indruk.

Ook aan de inwendige mens was gedacht. Onder het genot van een hapje en een drankje was er volop gelegenheid om met elkaar in gesprek te gaan en vragen te stellen. De ontspannen sfeer zorgde voor veel mooie gesprekken en belangstelling voor het werk van het familiebedrijf.

De cliënten kijken terug op een bijzonder geslaagde middag. Zij bedanken Gebr. Poppink hartelijk voor de warme ontvangst, de boeiende rondleiding en de gastvrijheid. Ook gaat een woord van dank uit naar de vrijwilligster die heeft bijgedragen aan het verzorgen van deze mooie activiteit. Dankzij ieders inzet werd het een middag om met veel plezier op terug te kijken.

Bronzen certificaat Milieuthermometer Zorg binnen:

SAMEN ZETTEN WE EEN DUURZAME STAP VOORUIT

Een mooie mijlpaal voor TMZ: het bronzen certificaat van de Milieuthermometer Zorg is officieel binnen! Een mooie erkenning voor de manier waarop we samen werken aan een duurzamere organisatie. Dankzij de inzet van collega's op Het Meulenbelt, Het Borsthuis en Meulenhof hebben we laten zien dat duurzaamheid bij TMZ niet alleen een ambitie is, maar iets wat we elke dag in de praktijk brengen.

Eind juni werden de audits en bedrijfsbezoeken afgerond. De auditor gaf toen al een positief advies aan het Milieu Platform Zorg. Inmiddels is dat omgezet in het officiële certificaat. Een resultaat om trots op te zijn. Niet alleen voor de drie beoordeelde locaties, maar voor heel TMZ.

Wat betekent het bronzen certificaat?

Het bronzen certificaat laat zien dat TMZ op verschillende onderdelen voldoet aan de duurzaamheidscriteria van de Milieuthermometer Zorg. Dat betekent onder meer dat we:

- bewust kiezen voor duurzame producten en diensten;
- waar mogelijk werken met milieuvriendelijke schoonmaakmiddelen;
- afval zorgvuldig scheiden en verspilling zoveel mogelijk voorkomen;
- steeds vaker duurzame en plantaardige voedingskeuzes aanbieden;
- duurzame mobiliteit stimuleren, bijvoorbeeld met elektrisch vervoer;
- duurzaamheid een vaste plek geven in ons beleid en onze communicatie.
- investeren in energiezuinige gebouwen en laadvoorzieningen voor elektrische auto's;

Met het behalen van dit certificaat zijn we er nog niet. Het is een mooie stap, maar vooral een stimulans om verder te bouwen aan een duurzame toekomst. Iedereen kan daaraan bijdragen: medewerkers, cliënten, naasten én vrijwilligers.

Door bewust om te gaan met materialen en energie, minder te verspillen en oog te hebben voor onze leefomgeving, maken we samen elke dag het verschil. Samen maken we TMZ elke dag een beetje groener.

Van de kinderen in Suriname

naar de ouderen in Nederland

VRIJWILLIGER TINEKE GLAS:

‘Ik wil van betekenis zijn’

VRIJWILLIGER IN BEELD

Tineke Glas doet niets liever dan andere mensen gelukkig maken. Het is dan ook niet verwonderlijk dat ze, eenmaal terug in Nederland, al snel haar plek vond als vrijwilligster bij TMZ. Toch was dat niet vanzelfsprekend: “Het viel me zwaar om terug te keren,” vertelt ze. “Mijn hart lag nog bij de kinderen in Suriname.”

Na haar opleiding tot ziekenverzorger werkte Tineke onder meer in Eugeria. Maar het avontuur trok en samen met een oud-collega vertrok ze naar Suriname om daar een kindertehuis te beginnen. “Het waren intensieve, maar ontzettend mooie jaren,” zegt ze. “Je leert veel over wat écht belangrijk is: zorg, aandacht en liefde.”

Gezondheidsproblemen dwongen haar na tientallen jaren terug te keren naar Nederland. “Ik viel in een gat,” vertelt ze openhartig.

“Ik was gewend om te zorgen en actief bezig te zijn. Die leegte wilde ik opvullen.”

Toen ze hoorde dat er vrijwilligers gezocht werden bij TMZ, aarzelde ze geen moment. “In eerste instantie wilde ik graag in het hospice aan de slag,” vertelt ze. “Maar daar was toen geen plek. Ze vroegen of ik bij afdeling Singraven wilde helpen en ik ben hier helemaal op mijn plek.”

Vertrouwd gezicht

Inmiddels is Tineke meerdere keren per week te vinden op de afdeling. Ze is een vertrouwd gezicht geworden voor zowel cliënten als medewerkers. “Ik wil van betekenis zijn,” zegt ze. “Ik weet hoe zwaar de zorg soms kan zijn, dus ik probeer de medewerkers te ontlasten. Maar ik wil er vooral zijn voor de cliënten: een praatje maken, even voorlezen of gewoon samen een kopje koffie drinken.”

Grote betekenis

In de zomer bood Tineke spontaan aan om extra te helpen. “Ik ben toen vier dagen per week gekomen,” vertelt ze met een glimlach. “Ik hielp met tafel dekken, bij de maaltijd of maakte een wandeling met een cliënt. Het zijn kleine dingen, maar ze betekenen veel. Inmiddels voel ik me echt onderdeel van het team.”

Wat haar drijft, is duidelijk voelbaar: “De cliënten geven mij zoveel terug. Hun positiviteit, ondanks alles, is bewonderenswaardig. En als iemand het even moeilijk heeft, probeer ik een beetje van dat positieve over te brengen. Dit werk brengt me zóveel voldoening.”

VAN VRIJWILLIGER TOT CLIËNT: **BENNIE SNIJDERS** VOELT ZICH THUIS IN **HET MEULENBELT**

MIJN levensverhaal

Bennie bracht jarenlang als vrijwilliger cliënten en medewerkers veilig naar hun bestemming

Op zijn nachtkastje staan een paar Mariabeeldjes. Boven zijn bed hangt een kruis. Elke dag bidt Bennie Snijders op zijn eigen manier een gebed. Zijn geloof is altijd een houvast geweest. Net als de gedachte die hij al heeft voor zijn bidprentje: 'Ik ben nu op weg naar diegene die ik mijn hele leven heb gemist en dat is mijn moeder.'

Bennie wordt geboren in Weerselo, vlak bij het kanaal. Zijn moeder overlijdt aan een longontsteking als hij nog maar één jaar oud is. Zijn vader speelt geen rol in zijn leven. Bennie groeit op in het gezin van zijn oom in Tubbergen.

"Ik heb het daar goed gehad," vertelt hij. "Mijn oom heeft goed voor mij gezorgd." Toch bleef er ook veel onuitgesproken. "Vroeger werd je niets verteld," zegt hij. "Ik wist niet beter dan dat ik Bennie Stopel heette. Pas toen ik een paspoort nodig had, ontdekte ik dat mijn achternaam eigenlijk Snijders was en geen Stopel."

Als kind sliep hij samen met zijn oma in de bedstee. Het zijn herinneringen die nog altijd levendig zijn. Net als die ene ontmoeting met zijn vader. "Ik heb

hem één keer gezien, in café Van Olffen in Weerselo. Meer herinneringen heb ik eigenlijk niet."

De liefde van zijn leven ontmoet hij op de ijsbaan in Albergen. Truus, afkomstig uit Geesteren, veroverd zijn hart. Lachend vertelt hij over hun eerste kennismaking.

"Toen we bij haar thuis kwamen, vroeg haar moeder hoe oud ik was. Ik zei dat ik achttien was, maar eigenlijk was ik nog maar zestien." Hij kijkt met een glimlach terug. "Ze komt uit een fijne familie. Ik heb daar altijd goed contact mee gehad."

Bennie en Truus bouwen samen een leven op. Ze krijgen een zoon en een dochter, later gevolgd door twee kleindochters.

Zijn werk betekent veel voor hem. Maar liefst 44 jaar rijdt hij als chauffeur voor Machinefabriek Kiekens. Binnen het bedrijf staat hij bekend als de 'King of the Road'. Wanneer de boekhouder van Kiekens verhuist naar een eigen woning, krijgen Bennie en Truus de kans om zijn huis in Almelo te betrekken. Op een tafeltje in zijn kamer ligt nog altijd de afscheidsbrief die hij bij zijn pensionering ontving.

Stilzitten is na zijn pensioen niets voor Bennie. Hij zat bij de reservepolitie en hij coördineerde vanuit huis 's avonds de alarmcentrale van de Dierenbescherming. Zijn liefde voor autorijden zet hij voort als vrijwillig chauffeur bij Het Meulenbelt. Jarenlang brengt hij cliënten en medewerkers veilig naar hun bestemming. "Ik heb toen altijd gezegd: als ik ooit lichamelijk of cognitief achteruitga, dan wil ik graag in Het Meulenbelt wonen."

Die wens is inmiddels werkelijkheid geworden. Zijn vrouw Truus woont nog thuis, maar ze zien elkaar gelukkig geregeld.

Naast zijn werk als onder meer chauffeur zette Bennie zich ook 22 jaar lang in als vrijwilliger bij de Sint Jozefkerk in Almelo. Hij verzorgde avondwakes en hielp bij uitvaarten. "Dat was mooi werk. Ik heb daar veel mooie herinneringen aan."

Als hij terugkijkt op zijn leven, hoeft hij niet lang na te denken over de belangrijkste les die hij wil doorgeven. "Wees altijd eerlijk. Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt haar wel." Misschien hebben die woorden ook wel iets te maken met zijn eigen levensverhaal.

KORTJES EN LEUKE GEBEURTENISSEN

SPORTIEVE SFEER TIJDENS LE TOUR DE GOAL BIJ ERVE MENSMAN

Bij Erve Mensman in Geesteren stond begin juli alles in het teken van beweging, ontmoeting en plezier tijdens Le Tour de Goal. Cliënten genoten van een gezellige en sportieve ochtend, waarin de wielersport centraal stond.

Al vroeg in de ochtend maakten medewerkers en vrijwilligers zich klaar voor de ontvangst van een bijzonder gezelschap. Rond 10.00 uur arriveerden maar liefst vijftig wielrenners op het terrein van Erve Mensman. Hun bezoek zorgde voor een indrukwekkend en feestelijk schouwspel, waarbij cliënten de renners enthousiast verwelkomden.

Na de doorkomst van het peloton was het de beurt aan cliënten om zelf in beweging te komen. Op de rolstoelfiets, duofiets en andere aangepaste fietsen maakten zij een rondje over het terrein. De sportieve activiteit leverde veel enthousiaste reacties en vooral veel stralende gezichten op.

Toen de wielrenners hun route vervolgden, was het tijd voor ontspanning. Zanger Gert Ekkelboom verzorgde een sfeervol optreden, waarbij aanwezigen volop meegezongen en genoten van de muziek. De ochtend werd vervolgens in Franse stijl afgesloten met een uitgebreide lunch, compleet met heerlijke Franse lekkernijen.

Le Tour de Goal bracht cliënten, vrijwilligers en medewerkers samen voor een ochtend vol beweging, muziek en gezelligheid.

CLIËNTEN HET WEGGELER ONTDEKKEN HISTORISCHE KERKEN TIJDENS JAARLIJKSE KAPELLENTOCHT

Een geslaagde kapellentocht, waarin cultuur, bezinning en gezelligheid op een mooie manier samenkwamen

De jaarlijkse kapellentocht van Het Weggeler bracht cliënten dit jaar naar de historische binnenstad van Deventer. Begin juli gingen acht cliënten, begeleid door een Coördinerend Begeleider Welzijn, vrijwilligers en de geestelijk verzorgers, op pad voor een dag vol historie, ontmoeting en verwondering.

De eerste bestemming was de karakteristieke Bergkerk, ook bekend als de St. Nicolaaskerk. In deze eeuwenoude kerk kregen de deelnemers een uitgebreide rondleiding en maakten zij kennis met de rijke geschiedenis van het monumentale gebouw. De indrukwekkende architectuur en de verhalen uit het verleden maakten veel indruk op de aanwezigen.

Na het kerkbezoek was het tijd voor een gezellige pauze. Op een terras tegenover de beroemde Waag genoten cliënten en begeleiders van koffie, thee en een stukje taart. Het samenzijn en de ontspannen sfeer vormden een waardevol onderdeel van de dag.

Vervolgens stond een bezoek aan de St. Lebuinuskerk op het programma, één van de grootste en meest markante kerken van Nederland. Ook hier kregen de deelnemers een rondleiding langs bijzondere plekken en historische verhalen. Daarnaast was er gelegenheid om een kaarsje aan te steken. De cliënten luisterden aandachtig, stelden nieuwsgierige vragen en toonden grote belangstelling voor de geschiedenis, architectuur en betekenis van het kerkgebouw. Voor even leek de tijd stil te staan.

De dag werd op bijzondere wijze afgesloten met een overtocht over de IJssel. Aan de overkant genoten de deelnemers gezamenlijk van een ijsje voordat de terugreis werd ingezet.

Terugkijkend was het een geslaagde kapellentocht, waarin cultuur, bezinning en gezelligheid op een mooie manier samenkwamen. Dankzij de inzet van vrijwilligers en begeleiders konden de cliënten opnieuw genieten van een waardevolle dag buiten de deur en werden er mooie herinneringen gemaakt.

Henk Bos dook in de geschiedenis van Het Meulenbelt en maakte er een podcast over

De vraag werd gesteld tijdens een herenochtend in Het Meulenbelt. Henk Bos, voorzitter van de Cliëntenraad regio Almelo, ging er gelijk op aan. Hoe de plek waar het nieuwe Meulenbelt nu is gebouwd er vroeger uit zag?

Zijn zoektocht begon. Vele uren bracht hij door in het Historisch Informatie Punt (HIP) in de bibliotheek en sprak hij met (oud-)medewerkers van Het Meulenbelt. Uiteindelijk heeft hij meer dan een jaar onderzoek gedaan. Het resulteerde in een mooie geschiedenis.

“Ik kende alleen Het Meulenbelt waar mijn schoonmoeder werd verzorgd”, vertelt Henk Bos. “Het eerste artikel dat ik vond dateert uit 1963 met de kop ‘Van Patriciërsbuiten tot verpleegcentrum’.

Het Meulenbelt was in de 16e eeuw tot aan het eind van de 17e eeuw in bezit van Huize Almelo. Daarna waren de families ten Cate en Kusters eigenaar. Deze laatste familie heeft op het terrein een park met wandelpaden en vijvers laten aanleggen. Op 17 november 1881 wordt Het Meulenbelt eigendom van de bankier Jan Dikkers. Onder zijn beheer is de bestaande parkaanleg gewijzigd en kwam er meer cultuurgrond beschikbaar. De pachters van de gevestigde boerenbehuizing waren de families Hammink (Möllenbelts Luuk) en Looms (Weend Getjaan). Bij het faillissement van Dikkers in 1907 koopt Johan Bertus Hagedoorn Het Meulenbelt met de daaraan grenzende ‘Bleskolk’, een moerassig gebied.

“Eerst was het een dubbele boerenbehuizing”, zegt Henk. “Verschillende mensen zijn eigenaar geweest van de boerderij met bijgebouwen die op dit terrein stonden.” De familie van ene Jan Meulenbelt woonde er tot 1833. Bij het huwelijk van Hendrik wordt de D van het

Meulenbelt een T. Daarna werd het bewoond door andere families, waaronder schippersvolk die met het ‘Venneschuutjen’ turf vervoerden. Naast de agrarische behuizing stond er ook een landhuis.

De ‘Stichting Katholiek verpleeghuis voor chronisch zieken’ was halverwege de vorige eeuw op zoek naar een bouwplaats. Het Meulenbelt werd verkocht en werd eigendom van de stichting. Architect Jan van Elsberg jr. maakte het ontwerp. De oude bomen moesten zoveel mogelijk blijven staan en ook de oude put (1779) bleef behouden. In 1969 werd het hoogste punt bereikt. De officiële opening van Het Meulenbelt was 26 mei 1971. Ook de fontein werd op die dag in gebruik gesteld. Eerst was het gebouw ontworpen met drie vleugels: Singraven, Twickel en Everloo. Later werden die vernieuwd en uitgebreid met o.a. een binnentuin. Ook kwam er een vierde vleugel bij: Weleveld. Deze werd later nog verlengd met vier kamers voor Het Hospice.

In de jaren tachtig bleek Het Meulenbelt niet meer te voldoen aan de vraag op dat moment. Daarom wordt in 1992 begonnen met een uitbreiding van acht bungalowtjes en een binnenplaats geschikt voor vele activiteiten: Bellinckhof-Herinchave. En uiteindelijk kwam er tien jaar later nog eens een verdieping bovenop.

Het nieuwe Meulenbelt

Na vijf jaar bouwen en vernieuwen is Het Meulenbelt nu helemaal klaar voor de toekomst. In het eerste kwartaal van dit jaar verhuisden de laatste cliënten naar hun nieuwe studio's. Het resultaat is een modern woonzorgcentrum waar groen, ruimte en licht centraal staan. Iedere cliënt beschikt over een eigen studio met eigen sanitair, wat zorgt voor meer privacy en comfort. Ook duurzaamheid speelt een belangrijke rol: Het Meulenbelt is volledig gasloos en wordt verwarmd en gekoeld met bodemwarmte. Zo combineert Het Meulenbelt eigentijds wonen met de vertrouwde, warme zorg in een comfortabele en toekomstbestendige woonomgeving.

Podcast TMZ

Henk Bos heeft samen met zijn zoon en allerlei betrokkenen van vroeger en nu gesproken. Hierin kwamen er vele verhalen, herinneringen en bijzondere ontdekkingen naar boven. Dit hebben ze opgenomen als podcast. Een luisterverhaal waarin je kunt meegenieten van alle gesprekken. De podcast is vanaf oktober te beluisteren via Spotify TriviumMeulenbeltZorg.

Van keukentafel naar werkvloer: ONTMOET De Familie Schipper

Wie in een zorgorganisatie werkt, komt vaak thuis met verhalen. Verhalen over bijzondere ontmoetingen, mooie momenten en soms ook over uitdagingen. Maar hoe is dat als niet één, maar drie gezinsleden bij dezelfde organisatie werken?

Bij de familie Schipper is dat dagelijkse realiteit. Moeder Karin en dochters Maaïke (20) en Nienke (17) werken alle drie bij TMZ. Aan de keukentafel gaat het dan ook regelmatig over belevenissen op de werkvloer. Toch vinden ze dat helemaal niet erg. Integendeel.

Met de zorg opgegroeid

Voor Karin begon het zorgavontuur al zo'n 25 jaar geleden in het oude Haarhuus. In 2006 startte ze als Verzorgende IG in de nieuwe Weemelanden. Later volgde ze de opleiding tot verpleegkundige en sinds 2023 werkt ze als roosterplanner voor de wijk Hengelo-Borne.

De zorg speelde daardoor altijd een rol in het gezin. Van jongs af aan gingen Maaïke en Nienke soms met hun moeder mee naar haar werk. Daar hielpen ze bijvoorbeeld met koffie schenken en koekjes uitdelen.

“Maaïke zei al op jonge leeftijd dat ze later ook in de zorg wilde werken,” vertelt Karin. “Bij Nienke lag dat anders. Zij vond het eerst nog best spannend.”

Nienke knikt lachend. “Vroeger zei ik juist dat ik níét de verzorging in wilde. Ik wilde chirurg worden. Maar uiteindelijk ontdekte ik toch hoe leuk dit werk is.”

Van huiskamerassistent naar medewerker zorg

Maaïke begon in 2022 als huiskamerassistent bij De Weemelanden en werkt nu als medewerker zorg. Nienke volgde vorig jaar haar voorbeeld. Ook zij startte als huiskamerassistent en werkt inmiddels als medewerker zorg.

Beide zussen werken bij De Weemelanden. Dat levert soms grappige situaties op. “Onze namen worden regelmatig door elkaar gehaald,” vertelt Maaïke. “Dat gebeurt eigenlijk nog steeds.”

Een lach op iemands gezicht

Wat maakt het werk in de zorg voor hen zo bijzonder? Voor Maaïke is het antwoord duidelijk. “Ik vind het mooi om mensen een lach op hun gezicht te geven en ervoor te zorgen dat ze zich hier thuis voelen.” Nienke herkent dat gevoel. “Cliënten zijn vaak heel dankbaar voor wat je doet. Dat maakt het werk ontzettend waardevol.” Karin ziet daarin ook iets terug van wat zij haar dochters altijd heeft meegegeven. “Het belangrijkste is dat cliënten zich veilig, prettig en gehoord voelen. Dit is misschien niet hun eigen huis, maar het moet wel hun thuis zijn.”

Verhalen op de bank

Hoewel ze alle drie bij dezelfde organisatie werken, zitten ze niet dagelijks samen aan tafel. Dat komt door wisselende diensten die ook bij het werk in de zorg horen. Maar als ze samen thuis zijn, komen de verhalen vanzelf. “Als we 's avonds samen op de bank zitten, wil ik toch vertellen hoe mijn dag was,” zegt Maaïke.

Voor moeder Karin zijn die verhalen herkenbaar. “Dan denk ik soms: dat mis ik toch wel. Ik weet precies hoe het is om in de directe zorg te werken.”

Voor Nienke kan daar flink in opgaan. “Ik kan echt aan één stuk door vertellen,” lacht ze. “Dan wordt de serie of film soms even stilgezet,” vult Karin aan. “Dat vindt papa niet altijd leuk,” zeggen ze vervolgens tegelijk.

Moeder Karin en dochters Maaïke (20) en Nienke (17) werken alle drie bij TMZ. Aan de keukentafel gaat het dan ook regelmatig over belevenissen op de werkvloer.

Niet gemaakt om stil te zitten

Eén ding hebben moeder en dochters in ieder geval gemeen: stilzitten is niets voor hen. “Een hele dag achter een computer? Dat is echt niks voor mij,” zegt Nienke. “Ik kan ook niet lang stilzitten” vult Maaïke aan.

“Je kunt niet voor één persoon alles doen. Iedere cliënt heeft zijn eigen wensen en behoeften.”

Dat blijkt ook uit de activiteiten die ze samen met cliënten ondernemen. Naast hun dagelijkse werkzaamheden helpen ze regelmatig mee met allerlei gezellige uitstapjes en bezigheden. Van appelflappen bakken en een bezoek aan de markt tot een bijzonder uitje naar de McDonald's met een cliënt.

Dat drie gezinsleden dezelfde passie delen, is bijzonder. Toch draait het voor alle drie niet om het werken bij dezelfde organisatie. Het gaat om iets anders: het plezier dat ze halen uit hun werk.

Of zoals Karin het mooi samenvat: “Je kunt niet voor één persoon alles doen. Iedere cliënt heeft zijn eigen wensen en behoeften. Als je daar oog voor hebt en iemand zich gezien voelt, dan heb je al ontzettend veel bereikt.”

Een stap dichterbij zelfstandig naar huis met de Medido

Zelf de regie houden over je medicijnen. Voor veel mensen lijkt dat vanzelfsprekend, maar na een revalidatieperiode is dat niet altijd direct mogelijk. Daarom wordt de Medido sinds kort ook ingezet op de revalidatieafdelingen in Almelo en Hengelo en sinds begin juni op afdeling Tichelwerk in Hengelo. Zo kunnen cliënten al tijdens hun herstel oefenen met het zelfstandig innemen van hun medicatie, als voorbereiding op een veilige terugkeer naar huis.

De Medido is binnen TMZ geen onbekende. In de wijk wordt de slimme medicijndispenser al langer gebruikt. De uitbreiding naar de revalidatieafdelingen en afdeling Tichelwerk (kortdurende zorg) is een logische volgende stap.

“Het doel is om de zelfredzaamheid van cliënten te vergroten,” vertelt Marit Odink, verpleegkundige bij de revalidatie. “Door tijdens de revalidatie al met de Medido te oefenen, wennen mensen eraan om zelf hun medicatie in te nemen. Dat maakt de overgang naar huis een stuk makkelijker.”

Minder afhankelijk van zorg

De Medido geeft op het juiste moment automatisch een zakje met medicijnen uit. De cliënt hoeft alleen op de knop te drukken. Gebeurt dat niet, dan geeft het apparaat meerdere herinneringen. Blijft de medicatie alsnog ongebruikt, dan ontvangt een zorgmedewerker op de afdeling een melding. “Dat geeft een veilig gevoel,” zegt Marit. “Zo word je ondersteund, maar houd je wel zoveel mogelijk zelf de regie.”

Voor mensen met een verminderde handfunctie kan de Medido zo worden ingesteld dat het medicijnzakje al is voorzien van een inkeping. Daardoor is het eenvoudiger te openen en kunnen ook zij de medicatie zelfstandig innemen.

Meer vrijheid

De voordelen gaan verder dan alleen het op tijd innemen van medicijnen. Doordat cliënten hun medicatie zelfstandig kunnen innemen, zijn minder zorgmomenten nodig. Bovendien kunnen cliënten al trainen met het gebruik van een Medido om te kijken of het een passend hulpmiddel kan zijn voor thuis. “Je hoeft er niet steeds aan te denken of je op tijd thuis bent,” vertelt cliënt Erna ten Kate. “Dat geeft rust. Ik vind het een fantastisch apparaat.”

Ook mantelzorgers worden ontlast door de Medido. Zij hoeven niet voortdurend de medicatiemomenten van hun naaste in de gaten te houden. De Medido herinnert de cliënt op het juiste moment aan de medicatie en geeft deze automatisch uit. Daardoor kunnen mantelzorgers met een gerust gevoel een avond weg of andere bezigheden ondernemen, zonder zich steeds zorgen te maken over de medicatie. Is de cliënt zelf een dag van huis, dan kan een toekomstig medicatie moment vooraf via de vooruitgifte uit de Medido worden meegenomen.

“Je hoeft er niet steeds aan te denken of je op tijd thuis bent,” vertelt cliënt Erna ten Kate. “Dat geeft rust. Ik vind het een fantastisch apparaat.”

Voor cliënten met geheugenproblemen kan de Medido desgewenst worden vergrendeld, zodat medicijnen alleen op het juiste moment beschikbaar zijn. Ook voor zorgmedewerkers is het apparaat prettig in gebruik. De medicatirollen zijn eenvoudig te vervangen.

Met de inzet van de Medido op de revalidatieafdeling zet TMZ opnieuw een stap in het versterken van de zelfredzaamheid van cliënten. Het past binnen de gedachte van de ‘Schijf van vijf’: kijken naar wat iemand zelf kan en daar waar mogelijk de eigen regie ondersteunen.

'Ik zou zo graag...

WEER NAAR EEN THUISWEDSTRIJD VAN FC TWENTE

Patrick verblijft in Het Hof. Hij mocht samen met zijn partner Ingeborg en dochter Marlynn naar een thuiswedstrijd van FC Twente. In de ambulance gingen zij op weg naar De Grolsch Veste.

Patrick keek hier enorm naar uit. Hij is al jarenlang supporter van FC Twente en heeft al heel wat jaren een seizoenkaart. Door een beroerte die hij in november kreeg en de gevolgen daarvan, kon hij niet meer naar de thuiswedstrijden.

Bij aankomst stonden zijn zus, zwager en schoonzoon hem al op te wachten. Ook zij hebben een seizoenkaart. Terwijl zij hun eigen plaatsen in het stadion opzochten, mochten Patrick, zijn partner en dochter in een skybox direct naast vak P. Aan sfeer geen gebrek dus.

Patrick en Marlynn kregen allebei een FC Twente-shirt en een sjaal. Ingeborg niet, want zij houdt niet zo van voetbal. Dat zorgde natuurlijk voor de nodige lachmomenten.

Het werd een spannende en vooral mooie wedstrijd. FC Twente won met 4-0 van Sparta, wat de middag extra bijzonder maakte. Er was volop gelegenheid voor een hapje en een drankje en er werden veel gezellige momenten

gedeeld. Ook werden er foto's gemaakt, onder andere met Jan van Staa, die Patrick al kende.

Ook een wens aanvragen? Kijk op www.wensambulance.nl.

Heb je vragen? Bel dan: 074-2051818 of mail naar: info@wensambulance.nl

TMZORG

Magazine van TriviumMeulenbeltZorg

Reageren?

Wilt u reageren op één of meerdere artikelen of heeft u vragen, suggesties of ideeën? Schroom dan niet en laat het weten via het e-mailadres communicatie@tmz.nl.

Wilt u extra exemplaren ontvangen?

Per adres wordt één magazine toegestuurd. Wilt u graag extra exemplaren ontvangen van een bepaalde editie? Dan kunt u dit kenbaar maken via communicatie@tmz.nl.

Adreswijziging doorgeven

Een adreswijziging kunt u doorgeven door het oude adres te corrigeren op de losse adresbijsluiters bij het magazine en deze in een enveloppe te

retourneren. Geef u daarbij s.v.p. op de achterzijde aan of u cliënt, contactpersoon of anderszins een relatie van TMZ bent. Het retouradres vindt u op de bijsluiters.

Privacy

Ons privacybeleid vindt u op onze website www.tMZ.nl. Heeft u nog vragen daarover, dan kunt u mailen naar privacy@tmz.nl.

TriviumMeulenbeltZorg